

Jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Stensballe: Det principielle i dette Lovforslag er Nedsættelsen af en Kommission, der kan paalægge Grundejere Bidrag til Anlægget af denne Sporvej fra København til Søborg. Alle Ejere vil jo komme til at nyde godt af de Fordele, som en saadan Sporvej vil bringe Grundene, og det er da naturligt, at de alle kommer til at bidrage dertil, ogsaa de, som ikke har villet indgaa paa en frivillig Overenskomst. I vor Lovgivning kender vi adskillige parallelle Tilfælde, f. Eks. ved Regulering af Vandløb, hvor Landvæsenkommissionen har Ret til at paaligne Lodsejere Bidrag til Arbejdernes Udførelse, for saa vidt Ejerne af $\frac{2}{3}$ af det samlede Areal ønsker en Regulering foretaget og er villige til at deltage i Udgifterne derved. Ogsaa ved Jernbaneanlæg kender vi noget tilsvarende, idet Amtsraadene kan paavirke de enkelte Sognekommuner stærkt til at yde Bidrag, endogsaa fordele visse Byrder ved Anlægget paa Sognekommunerne, saafremt nogle Sognekommuner vil undslaa sig fremfor andre. Det forekommer mig derfor naturligt, at man ogsaa ved et Sporvejsanlæg kan gennemtvinge Bidrag fra Grundejere, som der ikke let kan opnaas Forlig med om Bidrag til Anlægget, og der forekommer mig at være saa meget mere Grund til at søge et Lovforslag gennemført i det foreliggende Tilfælde, som dette Lovforslag anbefales ikke blot af Amtsraadet og de to Sogneraad, der er interesserede i Anlægget, men ogsaa af Grundejerforeningerne i den paagældende Egn, og 80 pCt. af Grundejerne, repræsenterende et Areal paa 87 pCt. af det samlede Areal, har tegnet sig for Bidrag dertil; hvis Tilslutningen havde været mindre, saa at man ikke kunde sige, at Anlægget havde almindelig Interesse, forekommer det mig, at Spørgsmaalet vilde have stillet sig noget anderledes. Desuden er der i Lovforslaget, synes jeg, taget meget Hensyn til Lodsejerne, for saa vidt angaar Indbetalingen af de Bidrag, der bliver paalignet dem.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Peder Hedebo: Dette Lovforslag berører Problemet den store By, Storstaden i moderne Forstand. Naar en halv Million Mennesker eller noget flere samles paa samme Boplads, opstaar et Samfund, som influerer paa Egnen viden om. Det mest iøjnefaldende i saa Henseende er de mange Ud-

flyttere, Villabyggere, som breder sig til Byens Omegn, saaledes som det er sket ved København, især ud ad Strandvejen, hvor de øverste 10 000 af dette Samfund har slaaet sig ned paa en af Landets smukkeste Egne og i bekvem Nærhed af den store By, har beslaglagt denne smukke Strækning paa en saadan Maade, at den jævne Befolkning i den Søstads, som København jo dog er, praktisk talt er udelukket fra at komme i Nærheden af Stranden, og har lagt Beslag paa den i en saadan Grad, at Strandvejen halvvejs op til Helsingør faktisk fremtræder som en eneste lang Gade. I den nyere Tid, hvor de sociale Nydannelser og Arbejderklassens Indsats har skaffet lysere Kaar og Albuerum i noget højere Grad, end der tidligere var for Smaakaarsfolk, er der ogsaa blandt dem begyndt en Bevægelse, der efterhaanden har antaget et større Omfang, for at flytte ud og komme til at bo i lysere, luftigere, smukkere Omgivelser, end den store By i sit Indre kan byde. Denne store Strøm af mere jævne Folk har maattet søge andre Veje ud end ad Strandvejskvarteret og er saa blandt andet søgt til Søborg, hvor der er kommet en stor Befolkning af Arbejdere, Bstillingsmænd og andre jævne Folk, som ved mange Aars Sparsommelighed har formaaet at rejse sig et Hjem derude, har begyndt med at spare sammen til en Grund eller gennem mange Aar afbetalt paa en saadan for ad Aare at kunne naa til at rejse Huset og flytte derud, hvor de saa har skabt et sundt og selvstændigt Hjem for dem selv og deres Familier. Denne Udvikling er særdeles glædelig, og der er kun den ene Skyggeside derved, at for manges Vedkommende naas Maalet alt for sent, først paa et Tidspunkt, da Børnene er vokset op, og de ikke kan faa den Nytte af denne Nydannelse, som de burde have, og som de under andre Forhold kunde faa.

Med denne Udvikling melder sig imidlertid Nødvendigheden af at skaffe Trafikmidler, thi de allerfleste af disse Mennesker er beskæftiget i den store By, skal dels daglig derind og hjem igen, dels ofte, som Forholdene nu fører det med sig, i andre Anliggender ind til den store By. Det gælder vel særlig Husfaderen, men ogsaa andre af Familiens Medlemmer. Derfor maa et Forslag som dette hilses med Glæde, idet det aabner Mulighed for at føre moderne Trafikmidler ud til disse friske Nybyggeregne.

Imidlertid er Trafikspørgsmaalet kun et af de mange Fællesanliggender, der opstaar. I Virkeligheden er Forholdet det, at en By af Københavns Størrelse udgør —